

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/159/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711212526
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2012:6711212526.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobkyne R. M., rod. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. T. XXXX/XX, XXX XX X. nad Y., štátne občianstvo: SR, zastúpenej Advokátska kancelária LÍŠKA & Partners s.r.o., so sídlom A. Hlinku 736/3, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 47 235 926 (pracovisko: Nám. Matice Slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom), proti žalovanému G. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. T. XXX, XXX XX K., štátne občianstvo: SR, o zaplatenie 570,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 570,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 570,- Eur, od 02. 01. 2012 až do zaplatenia a trovy konania 238,07 Eur na účet Advokátska kancelária LÍŠKA & Partners s.r.o., so sídlom A. Hlinku 736/3, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 47 235 926, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zvyšujúcej časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 570,- Eur za obdobie od 17. 03. 2011 do 01. 01. 2012 súd žalobu z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 21. 03. 2011, ktorá bola doručená súdu dňa 24. 03. 2011 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 570,- Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 570,- Eur od 17. 03. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu zmluvy o pôžičke. Žalobu odôvodnila tým, že žalovanému požičala sumu 570,- Eur a to tak, že dňa 24. 01. 2010 mu požičala sumu 300,- Eur, dňa 16. 03. 2010 mu požičala sumu 30,- Eur, dňa 17.03. 2010 mu požičala sumu 60,- Eur, dňa 18. 03. 2010 mu požičala sumu 60,- Eur a dňa 25. 03. 2010 mu požičala 2-krát sumu 60,- Eur a to bankovým prevodom. Nakoľko v uvedenom období žalovaný bol jej priateľom, ústne sa dohodli, že peniaze jej bude vracat' v splátkach, s čím súhlasil. Po ich rozchode jej prisľúbil podpísať i písomnú zmluvu o pôžičke, ktorú mu zaslala, avšak do dnešného dňa sa tak nestalo. Žalovaného viackrát vyzvala na vrátenie dlžnej sumy formou internetu. Bolo jej to zo strany žalovaného aj prisľúbené, avšak žalovaný jej doposiaľ pôžičku nevrátil. Dňa 16. 02. 2011 preto žalovaného vyzvala na vrátenie pôžičky aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu, keď vo výzve určila lehotu splatnosti pôžičku do 16. 03. 2011. Žalovaný si výzvu neprevzal, pričom však vedel o čo sa jedná. Preto podala voči nemu žalobu na súd.

Ešte sa poznamenáva, že žalobkyňa podala žalobu na Okresný súd Žiar nad Hronom.

O žalobe žalobkyne rozhodol Okresný súd Žiar nad Hronom platobným rozkazom č.k. 4Ro/96/2011-14 zo dňa 28. 03. 2011, ktorým žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

Platobný rozkaz č.k. 4Ro/96/2011-14 zo dňa 28. 03. 2011 sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, preto Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením č.k. 4Ro/96/2011-20 zo dňa 24. 05. 2011 tento platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil podľa § 173 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), podľa ktorého, ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému zo žalovaných, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. Pri doručovaní platobného rozkazu je náhradné doručenie vylúčené tak, ako to vyplýva z § 173 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého platobný rozkaz treba doručiť žalovanému do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Uznesenie č.k. 4Ro/96/2011-20 zo dňa 24. 05. 2011 nadobudlo právoplatnosť dňa 02. 06. 2011.

Na to Okresný súd Žiar nad Hronom prípisom zo dňa 15. 08. 2011, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu dňa 24. 08. 2011 predmetnú vec podľa § 105 ods. 2 O.s.p. postúpil tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému na konanie a to vzhľadom na vznesenú námietku miestnej nepríslušnosti, ktorú vzniesol žalovaný pri svojom prvom úkone, pri telefonicknej komunikácii s vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Žiar nad Hronom dňa 12. 07. 2011. V tejto námietke žalovaný uviedol, že nesúhlasí s tým, aby sa vec viedla na Okresnom súde Žiar nad Hronom, pretože má bydlisko v K., preto si myslí, žeby sa o veci malo konať pred Okresným súdom Zvolen. Ešte sa poznamenáva, že vec bola postúpená tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému na konanie Okresným súdom Žiar nad Hronom pod jeho spisovou značkou 5C/149/2011.

Tunajší súd nesúhlasil s postúpením veci a predložil vec na rozhodnutie o miestnej príslušnosti svojmu nadriadenému súdu podľa § 105 ods. 3 O.s.p., teda Krajskému súdu v Banskej Bystrici z dôvodu, že námietka miestnej príslušnosti nebola žalovaným uplatnená riadne, teda v kvalifikovanej forme vyžadovanej § 42 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd nadriadený uznesením č.k. 14NcC/52/2011-39 zo dňa 17. 10. 2011 rozhodol, že nesúhlas tunajšieho súdu s postúpením veci od Okresného súdu Žiar nad Hronom je nedôvodný, pričom tiež rozhodol, že miestne príslušný súd na konanie v predmetnej veci je Okresný súd Zvolen.

Na to tunajší súd v predmetnej veci ďalej konal ako súd miestne príslušný na konanie.

Vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Z výsluchu žalobkyne, ako účastníčky konania súd zistil, že žalovaného pozná asi od roku 2008, keď boli priateľmi 10 mesiacov. Spolu v jednej domácnosti však nežili. Zoznámili sa cez internet. K skutkovým okolnostiam pôžičky uviedla, že žalovanému postupne v čase, keď ešte boli priateľmi požičala sumu 570,- Eur, keď zmluva o pôžičke medzi nimi bola ústna. Tieto peňažné prostriedky požičiavala žalovanému na jeho žiadosť, žalovaný vedel, že ide o pôžičku. Pracoval na kamióne, neskôr stratil prácu, peniaze potreboval na bežné nákupy, preto mu ich na jeho žiadosť požičiavala. Vedel aj to, že tieto peniaze jej bude vracať. Peniaze vždy posielala zo svojho účtu na jeho účet. Pri požičaní týchto peňazí sa však so žalovaným nedohodli na čase ich vrátenia. Rozišli sa niekedy vo februári alebo apríli 2010. Viackrát ho vyzývala, aby jej peniaze vrátil, vyzývala ho cez internet, žalovaný jej to aj prisľúbil, pýtal si od nej číslo účtu, kde jej má peniaze poslať, potvrdil jej, že si našiel prácu a že v nej bude zarábať od 50,- do 60,- Eur denne, avšak z požičanej sumy jej nič nevrátil, preto podala voči nemu žalobu na súd. Odvtedy, ako sa rozišli, so žalovaným nebola v osobnom kontakte, len cez email.

Z výsluchu žalovaného, ako účastníka konania súd zistil, že žalobkyňu osobne pozná, zoznámili sa formou internetu cez „Pokec“. Mali medzi sebou i bližší vzťah, tento trval približne 9 mesiacov, bolo to od leta 2009 do apríla 2010. V spoločnej domácnosti však spolu nežili. K tvrdeniam žalobkyne ohľadne pôžičky uviedol, že nie on od žalobkyne si peniaze požičal, ale práve naopak, žalobkyňa si požičala peniaze od neho. Bola to presne taká suma, ako tvrdí žalobkyňa, že si on požičal od nej. Nespomínal si, kedy peniaze požičal žalobkyňi, ale bolo to takou formou, že niekde spolu išli, ona potrebovala peniaze,

nemala, tak jej požičal. Vôbec si nevedel spomenúť, na čo jej peniaze požičiaval. Netušil, ani kedy jej peniaze požičiaval. Nevedel uviesť, ani aké sumy jej požičiaval, potom doplnil, že to bolo raz 50,- Eur, potom zas 30,- Eur. Tie peniaze, ktoré mu žalobkyňa zasielala na účet, boli vlastne peniaze, ktoré jej požičal, a ona mu takouto formou vracala pôžičku. Vypýtala si od neho číslo účtu, aby mu peniaze mohla vrátiť. Nedohodli sa, kedy mu peniaze vráti, dohodli sa len na tom, že mu to vráti formou prevodu z účtu na účet. K emailovej komunikácii so žalobkyňou sa vyjadril tak, že si nespomína, žeby emaily takého obsahu, ako žalobkyňa doložila do súdneho konania žalobkyni napísal. V období, keď sa priatellili so žalobkyňou pracoval, pracoval ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy, všetky firmy vodičom medzinárodnej kamiónovej dopravy vyplácajú minimálnu mzdu, k tomu diéty. V tomto období dostával určite sumu od 1.000,- do 1.300,- Eur v čistom, preto peniaze nepotreboval. Pracoval u súkromníka, na dohodu, tento mu nedával žiadnu výplatnú pásku, neodvádzal za neho žiadne odvody, peniaze mu posielal na účet. Je tiež pravdou, že v tomto období mal prenajaté motorové vozidlo na leasing, leasingové splátky platil včas do mája 2010, potom sa dohodol s leasingovou spoločnosťou, že predmet leasingu vráti leasingovej spoločnosti.

Podľa výpisov z bankového účtu žalobkyne, číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 31. 01. 2010 a zo dňa 31. 03. 2010 súd zistil, že žalobkyňa jednorazovým príkazom cez Telebanking zo svojho účtu poukázala na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX (žalovaný potvrdil, že ide o jeho účet) dňa 24. 01. 2010 sumu 300,- Eur, dňa 16. 03. 2010 sumu 30,- Eur, dňa 17. 03. 2010 sumu 60,- Eur, dňa 18. 03. 2010 sumu 60,- Eur, dňa 25. 03. 2010 sumu 60,- Eur a opätovne dňa 25. 03. 2010 sumu 60,- Eur.

Žalobkyňa doložila do súdneho konania emailovú komunikáciu so žalovaným za obdobie od júla 2010 do decembra 2010, z ktorej vyplýva, že žalovaný si je vedomí svojho dlhu voči žalobkyni, požiadal žalobkyňu o možnosť splácania svojho dlhu v splátkach, požiadal žalobkyňu o oznámenie čísla účtu, kde má peniaze zasielať, oznámil jej aj také skutočnosti, že ide pracovať „do Zvolena do B.T. Transport“, ďalej jej oznámil, že v práci bude zarábať na deň od 50,- do 60,- Eur, žalovaný ďalej v tejto emailovej komunikácii prisľúbil žalobkyni, že svoj dlh bude splácať a že sa posnaží vrátiť peniaze čím skôr.

Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu predžalobnou výzvou zo dňa 16. 02. 2011 vyzvala žalovaného na vrátenie dlžnej sumy s tým, že vo výzve určila lehotu na jej vrátenie do 16. 03. 2011, keď výzvu žalovanému doručovala prostredníctvom pošty na adresu J. T. XXX, XXX XX K., ktorú si žalovaný v odbernej poštovej lehote neprevzal.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom, alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta a podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne voči žalovanému o zaplatenie 570,- Eur z titulu pôžičky je dôvodná. Žalobkyňa v konaní preukázala svojim výsluchom, výpismi zo svojho bankového účtu, emailovou komunikáciou so žalovaným, že na základe ústnej

zmluvy požičala žalovanému postupne celkovo sumu 570,- Eur, keď dňa 24. 01. 2010 prevodom zo svojho bankového účtu na jeho účet mu poukázala sumu 300,- Eur, dňa 16. 03. 2010 rovnakým spôsobom žalovanému poukázala sumu 30,- Eur, dňa 17. 03. 2010 žalovanému rovnakým spôsobom poukázala 60,- Eur, dňa 18. 03. 2010 žalovanému rovnakým spôsobom poukázala 60,- Eur a dňa 25. 03. 2010 rovnakým spôsobom žalovanému poukázala 2-krát sumu 60,- Eur. Žalovaný existenciu tejto pôžičky potvrdil vo svojej emailovej komunikácii so žalobkyňou, požadoval od žalobkyni len to v emailovej komunikácii, aby mu umožnila dlh splácať v splátkach, v emailovej komunikácii uvádzal také okolnosti, ako svojho nového zamestnávateľa, žiadal žalobkyňu o zaslanie čísla účtu, kde má peniaze posielat', emailovú komunikáciu medzi žalobkyňou a žalovaným súd vyhodnotil ako hodnovernú a výsluch žalovaného ako nehodnoverný. Svedčí o tom i okolnosť, že žalovaný po vyhlásení rozsudku požiadal o možnosť splácať dlh v splátkach. Výsluch žalovaného vyznieval nepravdivo, zavádzajúco, žalovaný ničím nepreukázal tvrdené skutočnosti, naopak žalobkyňa preukázala existenciu zmluvy o pôžičke. Forma tohto dvojstranného právneho úkonu nie je predpísaná, postačí aj ústna dohoda. Je pravdou, že žalobkyňa a žalovaný sa nedohodli na čase vrátenia pôžičky, ale v tomto prípade treba vychádzať potom z ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka, že ak čas splnenia nie je dohodnutý, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Žalobkyňa žalovaného predžalobnou výzvou zo dňa 16. 02. 2011 vyzvala na vrátenie pôžičky, v predžalobnej výzve určila lehotu na jej vrátenie do 16. 03. 2011, táto predžalobná výzva žalovanému nebola doručená riadne, pretože žalovaný ju neprevzal, avšak za kvalifikovanú výzvu na vrátenie pôžičky možno považovať i žalobu, ktorá žalovanému bola doručená riadne dňa 01. 01. 2012, keď v tento deň žalovaný žalobu prevzal. V tento deň sa potom stala splatnou pôžička.

Z uvedených dôvodov súd žalobe žalobkyne v časti o zaplatenie sumy 570,- Eur voči žalovanému vyhovel.

Čo sa týka úrokov z omeškania, žalobkyňa žiadala prisúdiť úroky z omeškania z dlžnej sumy od 17. 03. 2011 do zaplatenia, ako dôvodnú posúdil súd žalobu žalobkyne v tejto časti o zaplatenie úrokov z omeškania z prisúdenej čiastky, ale len od 02. 01. 2012 až do zaplatenia, pretože pôžička sa stala splatnou dňa 01. 01. 2012, kedy žalovaný žalobu prevzal. Preto žalobkyňa má nárok voči žalovanému z prisúdenej čiastky na úroky z omeškania len od 02. 01. 2012 až do zaplatenia, keďže žalovaný je v omeškaní s vrátením pôžičky žalobkyne, avšak preukázateľne len v tomto období, pričom potom bolo dôvodné žalobu žalobkyne v časti požadovaných úrokov z omeškania z pôžičky za obdobie od 17. 03. 2011 do 01. 01. 2012 zamietnuť ako nedôvodnú.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 02. 01. 2012, teda ku prvému dňu omeškania bola 1 %, zvýšená o 8 percentuálnych bodov bola 9 %, preto žalobkyňa má nárok voči žalovanému na zaplatenie úrokov z omeškania z prisúdenej čiastky vo výške 9 % ročne.

Žalovaný síce po vyhlásení rozsudku požiadal o možnosť splácať dlh v splátkach, avšak na jeho žiadosť už nebolo možné prihliadnuť a vyhodnotiť ju, pretože ju predniesol až po vyhlásení rozsudku, keď súd vo vyhlásenom rozsudku určil lehotu na plnenie tak, ako vyplýva z § 160 O.s.p., teda do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, keď v tomto smere poukazuje tiež na § 156 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého, len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný, preto na žiadosť žalovaného o povolenie splátok po vyhlásení rozsudku nebolo možné prihliadnuť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa mala v konaní väčší úspech ako žalovaný, neúspech mala v nepatrnej časti žalovaného príslušenstva, preto jej súd prisúdil plnú náhradu trov konania voči žalovanému. Žalobkyňa navrhla prisúdiť trovy konania a tieto vyčíslila celkovo na sumu 238,07 Eur. Ako účelné a preukázané trovy konania súd prisúdil žalobkyni trovy konania v sume 238,07 Eur, ktorá suma pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku zo žaloby v sume 34,- Eur a z trov právneho zastúpenia v sume 204,07 Eur. Trovy právneho zastúpenia v sume 204,07 Eur pozostávajú z odmeny advokáta za 4 úkony právnej služby, ktorými boli príprava a prevzatie zastúpenia dňa 16. 02. 2011, žaloba zo dňa 21. 03. 2011, účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 08. 12. 2011 a účasť na meritórnom pojednávaní dňa 19. 01. 2012, keď za 3 úkony právnej pomoci patrí odmena vo výške po 38,18 Eur a za 1 úkon právnej pomoci patrí odmena vo výške po 9,55 Eur, keď v

tejto výške patrí odmena za účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 08. 12. 2011 (jedna štvrtina hodnoty celého úkonu), ďalej k tomu patrí 4-krát režijný paušál, z toho 3-krát po 7,41 Eur a 1-krát po 7,63 Eur, k tomu patrí náhrada cestovných výdavkov pri ceste advokáta zo Žiaru nad Hronom do Zvolena a späť, pri účasti na dvoch pojednávaniach a to dňa 08. 12. 2011 v sume 24,70 Eur a pri účasti na pojednávaní dňa 19. 01. 2012 v sume 25,42 Eur (2-krát dve polhodiny pri účasti na každom pojednávaní). O trovách právneho zastúpenia súd rozhodol podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z., v platnom znení pri vychádzaní z hodnoty predmetu sporu 570,- Eur. Celkové trovy konania žalobkyne v sume 238,07 Eur (204,07 Eur + 34,- Eur) je žalovaný povinný nahradiť žalobkyni na účet jej advokáta, vedený vo VÚB, pobočka Žiar nad Hronom, číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX, VS: 141592011, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav

9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali

10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)